

Modistes de Barcelona

El nou llibre d'Elisenda Albertí rendeix homenatge a les dones que confeccionaven peces a mida **Recorre els carrers** i els primers establiments on es venien vestits de tot

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Elisenda Albertí, al seu nou llibre *Un passeig per la moda de Barcelona* (Editorial Orígens d'Albertí), dedica un capítol als sastres (*Els sastres, un gremi valorat*) i un altre a les modistes (*Les modistes, un gremi discutit*) amb títols que deixen clar que per a les dones va ser moltíssim més complicat forjar-se un futur en aquest món d'agulles, teles i fils. «Les dones que confeccionaven vestits van suar tinta abans que se les reconegués», assegura Albertí, autora dels assajos *Dames, reines, abadeses; Dones de Barcelona* i *Catalanes medievals*.

«Abans del 1784, només la viuda d'un sastre, i en determinades condicions, podia seguir amb el negoci», explica l'escriptora. A partir d'aquell any, el Gremi de Mestres Sastres va permetre a una dona liderar un taller de confecció amb els mateixos drets que fins llavors eren exclusius dels homes.

«Els sastres barcelonins, per por a la competència, van al·legar que legalitzar les modistes significaria la seva ruïna. En aquella època moltes cosidores franceses treballaven aquí», assenyala Albertí. No van aconseguir canviar la normativa i, des d'aleshores, la incorporació de les modistes va canviar el món de la moda, encara que fins al 1909 amb la fundació del Sindicat Barceloní de l'Agulla no es van associar en un gremi que les ajudés en la seva formació i a l'hora de trobar feina.

«Les modistes de Barcelona treballaven els patrons a partir de vestits en miniatura que arribaven de París i de Londres. Amb les noves tendències de la moda europea, vestien unes nines que ensenyaven a les seves clientes perquè percebéssin l'efecte abans de fer l'encàrrec. Avui són cotitzades pels col·leccionistes».

L'aparició de la màquina de cosir el 1851 va marcar un abans i un després en aquest ofici. Els tallers de tall i confecció, en què les client-

La botiga Santa Eulàlia va començar el 1843 al Pla de la Boqueria.

Il·lustració d'una revista de Barcelona

Un taller de modistes a principis del segle XX.

El centre de la ciutat es va omplir de botigues